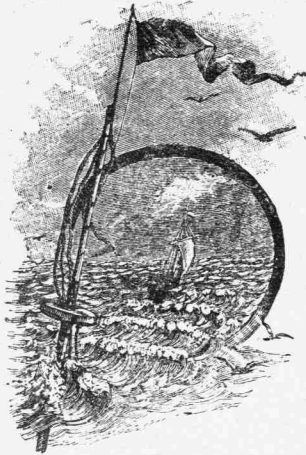

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗΝ

Τ
 ΡΙΓΥΡΩ στ' ἄρματα τὰ τιμημένα
 ποῦ ἠσυχάζουνε, ἡ Δόξα φτερουγίζει
 καὶ μ' ὄνειρα πολέμων περασμένα,
 θριάμβων ὄνειρα, τὰ νανουρίζει.

✱

Καὶ μέσ' ἀπ' τᾶρματα πηδᾶ καὶ λάμπει,
 ὡσάν Αὐγῆς χαμόγελο, ἡ Εἰρήνη
 'στὸ διάβα της φυτρώνουν ρόδα, κρίνοι,
 ὄρη στολίζονται καὶ ματωμένοι κάμποι.

✱

"ὦ, τί 'Απρίλης, ποῦ πρωτοζανοίγει
 ἐλεύθερη τὴν ζακουσμένη χάρα,
 καὶ τὰ λουλούδια τοῦ τὰ μυροφόρα
 μετ' ἄφθαρτα τῆς λευθεριάς λουλούδια σμίγει!

✱

"ὦ θεία Εἰρήνη, ποῦ χιλιάδες σ' εὐλογοῦνε,
 ποῦ κ' ἡ χιλιάδες, ποῦ δὲν σ' ἔχον γγνωρισμένη,
 κοιμοῦνται πειὸ γλυκὰ κ' ἀναπαυμένοι
 'στὸ μῆμα, ποῦ τὰ βήματά σου ἠχολογοῦνε!

✱

Δόξα μαζὺ καὶ Εἰρήνη, οὐράνια ταίρια,
 προσφέρουν τὴν ἀτίμητη κορῶνα,
 ποῦ σφυροκόπησαν ἡρώων χέρια,
 στὸν ὑπερήφανο τῆς Κρήτης ἡγεμόνα.

✱

Εἰν' ἡ κορῶνα, π' ἀνευρέθηκεν ἡ Κρήτη
 στὸ πῦρ τοῦ μαρτυρίου της· κάθε πετράδι
 ρίχνει τ' ἀκτινοβόλημα τ' Ἀποσπερίτη,
 εἶναι μιὰ δόξα, μιὰ θυσία, ἔν' Ἀρκάδι!

✱

'Αγκάλιασέ τον, μεγαλόκαρδη 'Αμαζόνα!
 ὅλη ἡ ἀγάπη, ὅλος ὁ πόνος, κ' ὅλοι οἱ πόθοι,
 ποῦχεν ἡ μάννα σου γιὰ σένα 'στὸν αἰῶνα,
 μέσ' τὴν καρδιά του ἐστάλαξαν, βαθεῖά τοὺς νοιώθει.

✱

Σὺ τᾶρα τοῦγινες γλυκεῖα πατρίδα,
 σὺ δόξα του, στοργή του, καύχημά του!
 Τῶν ἱερῶν σου πόθων ἡ 'Ελπίδα
 καίει σάν ἅγιο φᾶς μέσ' τὴν καρδιά του.

(Ἀπρίλιος 1899)

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ

